

Liturgie tweede vastenzondag door het jaar (B)

(28 februari 2021)

Kruisteken en Openingswoord

Pr.: Welkom in de naam van de +Vader, Zoon en heilige Geest Amen.
Een berg opgaan, dat levert altijd verrassingen op: er is niet alleen het uitzicht dat je krijgt, de grootsheid van de schepping die je ziet. Boven geraken, is ook telkens een overwinning. Vandaag horen wij hier over bergen in de lezingen. Abraham die de berg Moria opgaat met zijn zoon. Jezus die drie leerlingen meeneemt naar een hoge berg. Hier zijn wij nu om ons door die verhalen te laten meenemen, naar boven, op onze weg naar Pasen. Moge onze bergtocht verrijkend zijn.

Gebed om ontferming

Pr.: Bij het begin van deze viering keren wij ons tot U. Om onszelf te hervinden in uw verbond. Om oude wegen achter te laten en te kiezen voor het leven. Bidden wij om ontferming.

L.: Naar U gaat mijn verlangen grond en zin van mijn bestaan.
Ga mij voor op de weg naar U.
Gebonden ben ik aan uw naam, verbonden met uw woord.
Gij vergeeft mijn schuld.
Aan wie U hoort en echt luisteren wil, geeft Gij taal en toekomst.
Maak Gij ons vrij en breek wat ons besloten houdt.
Gij zijt de God die door tijd en eeuwen van ons houdt.
(Uit psalm 25, Karel Staes)

Pr.: God is een liefdevolle God, grenzeloos in zijn barmhartigheid en trouw. Op Hem mogen wij rekenen. Hij zal onze zonden liefdevol vergeven. Hij zal ons voeren naar nieuw en eeuwig leven. Amen.

Openingsgebed

Pr.: Mogen wij U ervaren, Enige, iets van uw verblindend licht zien. Mogen wij engelen van mensen ontmoeten die ons ontwapenen. Na eindeloos verdwalen toch een keerpunt, een nieuw begin, hier en nu, dankzij Jezus. Amen.

Eerste Lezing (Gen 22, 1-2. 9a.10-13. 15-18)

In die dagen gebeurde het dat God Abraham op de proef stelde. Hij zei tot hem: 'Abraham.' En hij antwoordde: 'Hier ben ik.' Hij zei: 'Ga met Isaak, uw enige zoon, die gij liefhebt, naar het land van de Moria en draag hem daar op de berg die ik u zal aanwijzen als brandoffer op.' Toen zij de plaats bereikt hadden die God hen had aangewezen bouwde Abraham daar een altaar, stapelde er het hout op, bond zijn zoon Isaak vast en legde hem op het altaar, boven op het hout. Toen Abraham echter zijn hand uitstak naar het mes om daarmee zijn zoon de keel af te snijden, riep de engel van de Heer hem van uit de hemel toe: 'Abraham, Abraham!' En hij antwoordde: 'Hier ben ik.' Hij zei: 'Raak de jongen met geen vinger aan en doe hem niets! Ik weet nu dat gij God vreest want gij hebt mij uw enige Zoon niet willen onthouden.' Abraham keek om zich heen en bemerkte een ram, die met zijn horens in het struikgewas vastzat. Hij greep de ram en droeg die als brandoffer op, in plaats van zijn zoon.

Toen riep de engel van de Heer voor de tweede maal uit de hemel tot Abraham en zei: 'Bij mijzelf heb ik gezworen - spreekt de Heer - omdat gij dit gedaan hebt en Mij uw eigen zoon niet hebt onthouden, daarom zal Ik u overvloedig zegenen en uw nakomelingen talrijker maken dan de sterren aan de hemel en de zandkorrels op het strand van de zee. Uw nakomelingen zullen de poort van hun vijand bezitten. Door uw nakomelingen komt zegen over alle volken van de aarde omdat gij naar Mij hebt geluisterd.

Evangelie: (Mc 9, 2-10)

In die tijd nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee en bracht hen boven op een hoge berg waar zij geheel alleen waren. Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd: zijn kleed werd glanzend en zo wit als geen bleker ter wereld maken kan. Elia verscheen hun samen met Mozes en zij onderhielden zich met Jezus. Petrus nam het woord en zei tot Jezus: 'Rabbi, het is goed dat we hier zijn. Laten we drie tenten bouwen, een voor U, een voor Mozes en een voor Elia.' Hij wist niet goed wat hij zei, want ze waren allen geheel verbluft. Een wolk kwam hen overschaduwden en uit die wolk klonk een stem: 'Dit is mijn Zoon, de Welbeminde, luistert naar Hem.' Toen ze rondkeken, zagen ze plotseling niemand anders bij hen dan alleen Jezus. Onder het afdalen van de berg verbood Jezus hun aan iemand te vertellen wat ze gezien hadden, voordat de Mensenzoon uit de doden zou zijn opgestaan. Zij hielden het inderdaad voor zich, al vroegen zij zich onder elkaar af wat dat opstaan uit de doden mocht betekenen.

Homilie

'Zo hebben we Hem nog nooit meegemaakt', zullen die drie apostelen gedacht hebben. Wat daar op die berg gebeurd is, zullen wij nooit achterhalen. Zij konden nog geen selfie maken. Er is geen objectief verslag neergeschreven. Dat was ook niet mogelijk.

Een geloofservaring is vaak niet mee te delen: die is zo persoonlijk en zo intiem dat men daar niet over spreekt. Geloofsgesprekken zijn dikwijls delicaat. Een geloofservaring bewaar je in je hart. Als Jezus een geloofservaring wil meedelen, dan doet hij dat in parabellen. Dan vertelt Hij een verhaal. Eigenlijk is ieder van ons een levende parabel. De ziel van ons levensverhaal is onze innerlijke omgang met God. Er zijn van die momenten dat we dat gewaarworden, momenten die ons optillen boven het zintuiglijke. Denk aan het moment dat de boreling in je handen werd gelegd, het besef dat je vader of moeder bent geworden. Er zijn zo van die momenten – een natuurervaring, een ervaring van liefde of van schoonheid – die je in het zintuiglijk beleven het gevoel geven dat je een stukje bent van iets dat veel groter is. Dat zijn momenten dat je als het ware het mysterie van je bestaan met de vinger aanraakt. Voor een gelovige is dat een godservaring die opgaat in een onuitsprekelijk 'dank u, God'.

Zo een gevoel van dankbaarheid zal ook Abraham vervuld hebben. God weet hoe lang hij geworsteld heeft met de gedachte zijn enige zoon te moeten offeren. Het was in die tijd en cultuur niet zo uitzonderlijk. En dan tot het besef mogen komen dat God dat niet wil. Zijn God is een God die leeft, een God die niet van steen is, geen God van de dood, maar een bondgenoot. Het dringt door dat zijn zoon op een totaal andere manier aan God toebehoort. Niet in termen van bezit, maar in termen van liefde: 'Raak die jongen met geen vinger aan', luidt de boodschap van God.

Vandaag mogen we dat paasgeloof al even voelen: God raakt me aan, niet om te doden, maar om tot leven te wekken. Dat besef mag me doordringen. Het is die hoop die ons op de goede weg zet, richting Pasen. Even de berg op gaan, het mag, het moet: om ons even nu al over lijden en dood heen te tillen. God wil ons laten voelen, laten ervaren, even laten proeven dat het uiteindelijk goed komt...

Marc Verwaeren, *pastoor-deken*

Voorbeden

Pr.: De bergtop waar hemel en aarde elkaar raken, is een plaats waar nieuwe inzichten kunnen doorbreken. Bidden wij om kracht, opdat we niet blijven hangen in dromen en verlangens, maar durven afdalen naar de realiteit.

- Voor onze samenleving. Dat zij kritisch blijft voor alle vormen van misbruik en uitbuiting. Dat ze zich laat inspireren door het visioen van wereldvrede en rechtvaardigheid opdat toekomstige generaties ook waardig kunnen leven op onze planeet. **Laten wij bidden.**
- Voor onszelf. Dat wij vol vertrouwen de berg mogen afgaan en durven meebouwen aan een duurzame wereld zonder ongelijkheid. Dat wij keerpunten voor anderen durven creëren. **Laten wij bidden.**
- We dromen van een evenwicht tussen denken en doen, tussen werken en rusten. We zoeken kracht en inspiratie om niet langer krampachtig vast te houden aan oude systemen die niet meer leven gevend zijn. **Laten wij bidden.**
- Bidden we om daadkracht en positieve motivatie om vanuit stilte en bezinning te werken aan structurele veranderingen, zodat een betere samenleving werkelijkheid wordt. **Laten wij bidden.**

Pr.: God, U die er bent, altijd. Aanhoor ons gebed en wees ons genadig. Hier, dit uur en alle dagen van deze vastentijd. Amen.

Gebed over de gaven

Pr.: Geen kind, geen mens mag opgeofferd worden, aan de god van macht en winst. De enige offergave die U, Enige, van ons verwacht is de bereidheid in te gaan op het goede dat U in mensen wekt. Wij zien het in Jezus, toen, nu en altijd. Amen.

Onze Vader

Pr.: Laten wij nu samen bidden tot God zoals zijn geliefde Zoon het ons geleerd heeft:
Onze Vader,...

Vredewens

Pr.: Heer Jezus, Gij zijt tot ons gekomen als de Messias, Gods welbeminde Zoon. Wij vragen U: wijs ons de weg naar het land van belofte, waar vrede is en recht voor iedereen. Laat ons luisteren naar uw Woord en U volgen. Geef ons uw vrede en maak ons één in uw naam, Gij die leeft tot in eeuwigheid. Amen. Gods vrede zij altijd met u.

Uitnodiging tot de communie

Pr.: Brood en wijn, voedsel en vrede, recht op leven en menselijkheid. Waar wij zo diep naar hunkeren en wat we zo moeizaam kunnen zijn, dat leggen wij in uw handen, Heer. Leer ons te doen wat Gij hebt voorgedaan, leer ons ons leven te breken als brood, het elkaar aan te reiken als wijn. Dit is het Lam Gods...

Bezinning na de communie

Als twijfel en angst ons leven aanvreten en de moed ontbreekt om door te gaan, toon ons dan de weg naar de berg: die plek van stilte om even met U alleen te zijn, om kwaad en zorgen af te geven aan U, die onze grote Drager bent.

Zet ons dan op het spoor van Mozes, Elia en Jezus, die ook hun angst en twijfel hebben gekend, en toch hun keuze trouw zijn gebleven, en zo dragers zijn geworden van uw Licht.

Leer ons ons te spiegelen aan hen die zo dicht met U verbonden waren, zo intens vanuit U leefden, dat zij uw Licht, uw Naam uitstraalden, en alles in hen sprak van "Ik zal er zijn voor u".

Doe ons weten dat Gij in hen te vinden zijt, in ons te zien zult zijn als wij verder gaan op hun weg.

Geef ons nu en dan, en soms heel even, zo'n moment van licht in uw stilte, in het weten dat wij door U bemind zijn, en toon ons dan de weg naar de vlakke, naar het dagelijkse leven, om met uw kracht uw weg verder te gaan.

(Carlos Desoete)

Slotgebed

Pr.: Terwijl profetische stemmen nog naklinken, mogen wij de berg van ontmoeting met U verlaten. Dat wij onze voetstappen niet keren als morgen veel van ons gevraagd wordt, als onze weg niet over rozen loopt. Mozes, Elia, Jezus ... zij deden het ons voor. Sterk ons door hun voorbeeld en uw bezielende kracht. Moge God ons daartoe zegenen. Hij die is Vader, Zoon en heilige Geest. Amen.

Zending en zegen

Pr.: Voor ons is de tijd gekomen om af te dalen van de berg. Ons wacht weer het leven van elke dag. Maar de Heer daalt met ons mee de berg af. Hij zendt ons de wereld in en zegent ons: in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.